

- „Что-то съ вѣчно, едничко мзлчѣнѣ
„На мое-то сѣрдце, отчаѣнѣ
„Трѣбва да вѣхне, всегда остане,
„И у мене на вѣкы остане.
„Вы сте“ рече „сега злополѣчни,
„Нз и азъ съмь отъ васъ неразлѣчный!
„Тѣй е све сегь, что могъ да кѣжъ
„И вѣрвай ма, че та хичь нелѣжъ.
„Закльивамъ та у живаго бѣга,
„И у того, надъ кор' плачешъ грѣба,
„Недѣй ты за мое-то мзлчѣнѣ
„Да съ озлобишь, и за отчаѣнѣ!
„Ничто, че не авъ благодарно,
„Тѣй е мене, и тежко и жѣлно;
„Не смѣмъ, че съмь прѣтежко укѣденъ,
„За несчастливъ кѣчито отрѣденъ!
„Нз азъ шѣ отъ сега съ васъ да съ дрѣжъ,
„И колко-то могъ васъ шѣ слѣжъ;
„Шѣ да улѣгчавамъ трѣды вѣшы,
„И шѣ смалвамъ жалости-ты наши;
„Съсъ вазе шѣ заедно вѣздышамъ,
„На тозь грѣвъ шѣ слъзы ахъ! пролѣивамъ.
„Вы неше-те никъкъ да см кѣйте,
„Ни за нѣчто на менъ да см жѣл'те;
„Что сте мене тѣжъ вашъ тѣинъ
„Направили извѣснѣ и ѣвнѣ,
„И въ чувствително сѣрдце вложѣли,
„Да ѣ пазъ въ менъ сте положѣли.“
-